

Világ Proletárjai, Egyesüljétek!

Vörös Lobogó

A R.M.P.A.RAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NEPTANÁCS LAPJA.

X. évfolyam, 2875. szám

4 oldal, 20 bani

1954. május 19. szombat

Az indokinaai kérdés vitája a genfi értekezleten

V. M. Molotov szovjet külügyminiszter nyilatkozata az értekezlet május 14-i ülésén

GENF. (Agerpres.) — A TASZSZ közli V. M. Molotovnak, a külügyminiszternek a genfi értekezleten az 1954 május 14-i ülésén az indokinaai béke helyreállításával kapcsolatban elhangzott alábbi nyilatkozatát:

Küldött urak!

Indokina kérdése nagy nemzetközi jelentőségűvé vált. Eppen ez az oka annak, hogy Franciaország, Nagy-Britannia, az Amerikai Egyesült Államok, a Kínai Népköztársaság, a Szovjetunió és más érdekelt államok külügyminiszterei a genfi értekezleten az indokinaai béke helyreállításának kérdését tárgyalják.

Itt a többi közt olyan javaslatok is elhangzottak, hogy ne hivatkozzunk a kérdés történelmi részére, tekintünk el a politikai kérdésektől és szorítkozzunk csupán az indokinaai kérdés katonai oldalára, stb. Ha ezen az úton haladnánk, semmit sem oldanánk meg a genfi értekezletre háruló feladatokból.

Bizonyára nem véletlen Franciaország kormányának az a kezdeményezése, hogy ezt a kérdést a genfi értekezlet elé terjessze megvizsgálás végett. Az sem véletlen, hogy Franciaország, Nagy-Britannia és az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztereinek tavalyi értekezletei, amelyek az indokinaai kérdéssel is foglalkoztak, nem jártak pozitív eredménnyel. Ezeken az értekezleteken megakarták kerülni a kérdés lényegét és általában frázisokkal akarták az indokinaai kérdést lezárni. Mint ebből is látható, egyesek úgy vélték, hogy a többi majd elvégzi a fegyverek. Az indokinaai háború azonban egyre jobban kinyúlik. Csak az előállított kétségbeesett helyzetben rejlik annak a magyarázata, hogy Franciaország kormánya ezt a kérdést a genfi értekezlet elé terjesztette, amelyen részt vesznek az öt nagyhatalomnak és más érdekelt feleknek a képviselői.

I.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság és az indokinaai háború

Bidault ur, a francia küldöttség vezetője Vietnámról beszélve azt mondta, hogy Vietnámban polgárháború folyik. De a tények mást bizonyítanak. Vietnámban nem polgárháború, nem a vietnámi nép két része közötti háború folyik, hanem egy másfajta háború.

Ez előtt 90 évvel nemcsak Vietnám, hanem egész Indokína francia gyarmattá lett. De azóta sok idő telt el. Világszerte nagy változások mentek végbe, s ezeknek feltétlenül befolyást kellett gyakorolniuk az ázsiai helyzetre, beleértve az indokinaai helyzetet is.

Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője meggyőzően vázolta itt, miként zajlottak le az indokinaai események, amelyek rendkívül fontosak az ország népe fejlődésének történetében és meghatározták Indokína jelenlegi politikai helyzetét. Ezek az események azt bizonyítják, hogy Indokínában és elsősorban Vietnámban nem polgárháború folyik. Franciaország részéről ez a háború — gyarmati háború; a szabadságról és függetlenségről, az idegen gyarmati uralom ellen harcoló indokinaai népek pedig nemzeti felszabadulási küzdelem.

Ezerkilencszáznegyvenben a japán gyarmati leigázók vették át a francia gyarmatosítók helyét Indokínában. Az akkori indokinaai francia hatóságok együttműködésbe kezdtek az új gyarmatosítókkal. Ez a helyzet azonban rövid ideig tartott. A német fasizmus szétzúzott, majd később a japán militarizmust legyőző hitlerellenes koalíció sikerrel eggyidejűleg, nagy méreteket öltött a nemzeti felszabadító mozgalom Indokínában.

Ezt a nemzeti felszabadító mozgalmat a Vietnám függetlenségéért harcoló szövetség — rövidített néven Vietmin — vezette. A Vietmin fegyveres osztagai 1945 derekán felszabadították az ország tekintélyes részét és ideiglenes kormányt alakítottak. A vietnámi nép országos kongresszusa 1945 szeptember 2-án Hanoi-ban kiáltozta független államát a Vietnámi Demokratikus Köztársaságot, élen a vietnámi nép elismert vezetőjével, Ho Si Min-nel. Miután Vietnám népe győzelmet aratott a jogairól és nemzeti függetlenségéről vívott harcban, 1946 januárjában általános választásokat tartottak egész Vietnám területén. A választásokon, minden külső akadály ellenére, részt vett a választók 90 százaléka. A választók döntő többsége, a Vietnám jelöltjeire szavazott, akik a nemzeti függetlenségre és a szabadságra irányuló vietnámi népkarátot képviselik.

1946 márciusában összeült a nemzetgyűlés, amely megalakította a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormányát. Ho Si Min a köztársaság elnökévé választották. Az általános választások alapján kérésre a kormány megkezdte a Vietnámi Demokratikus Köztársaság állami függetlenségének megszilárdítására irányuló intézkedések megkezdését és széleskörű demokratikus reformok végrehajtását, amelyek célja a lakosság anyagi helyzetének megjavítása és a hosszú gyarmati uralom következményeinek felszámolása volt.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaságnak a nemzeti függetlenségéért folytatott harc

eredményeként a köztársaság nemzetgyűlése 1946 november 8-án valóban demokratikus alkotmányt fogadott el. Az országban utóbb megvalósított demokratikus reformok következményeképpen törvényeket hoztak a földhatalmi összegek csökkentésére és a kölcsönök utáni kamatok leszállítására. Vietnámi viszonyok között ezeknek az intézkedéseknek rendkívüli fontosságuk volt. Ezek a határozatok lehetővé tették, hogy a lakosság többsége — amely az idegen uralom alatt nyomorgott és éhezett — megjavítsa anyagi helyzetét. Indokína történelmében első ízben olyan törvények léptek életbe, amelyek a dolgozó nép jogait és érdekeit védik. Megkezdtek a kötelező és ingyenes általános elemi iskolai oktatás bevezetését.

Mind ezek azt bizonyítják, hogy Vietnámban új állam létesült, amely az önálló lét és a nép szükségletei iránti gondoskodás útjára lépett. Ennek az új államnak levelező támogatásra kellett találnia — és talált is — mind a saját népe, mind a más országok népei, elsősorban pedig Ázsia népei részéről, amelyek teljes joggal tekintik saját győzelmüknek a vietnámi nép győzelmét.

Célszerű megemlékeznünk a baodajista kormány egyes ténykedéseiről is, amelyeket a Vietnámi Demokratikus Köztársaság ellenfelei a legszívesebben elhallgatnának most. Tény, hogy már 1945 augusztus 25-én, vagyis néhány nappal azután, hogy a demokratikus kormány átvette a hatalmat, Bao Dai — aki a japán megszállókkal együttműködött — lemondott a trónról és a lemondási okmányban kijelentette, hogy uralkodásának 20 éve alatt semmilyen hasznot sem hozott Vietnámnak. Tény továbbá az is, hogy lemondó levelében Bao Dai arra a következtetésre jutott, hogy el kell ismerni Vietnám hatalomra jutott demokratikus kormányát és nemzeti egységre, a nép által teremtett demokratikus kormány támogatására kell felszólítani a lakosság minden rétegét. Ezek a tények kétségtelenül bizonyítják, hogy az új államnak a dolgok, akkor hogyan beszélhetünk úgy a francia megszálló hatóságok által teremtett jelenlegi Bao Dai-kormányról, mint Vietnám törvényes kormányáról? A tények azt bizonyítják, hogy a vietnámi nemzetgyűlés által megalkotott demokratikus kormány, amelyet Franciaország akkor még elismert s amelyet elszakíthatatlan szálak fűznek népéhez, ez a kormány Vietnám törvényes kormánya. Ezeket és más hasonló tényeket nem szabad figyelmen kívül hagynunk, ha meg akarjuk érteni a második világháború utáni indokinaai eseményeket és meg akarjuk érteni, hogy min alapul a vietnámi demokratikus kormány nagy tekintélye és széleskörű befolyása.

Ezt a tényt nemrég még maga a francia kormány is elismerte. 1946-ban a francia kormány több megengedést adott a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánnyal. Vietnám új kormányát akkor az egyetlen törvényes kormánynak tekintették, amely a vietnámi nép akaratát fejezi ki.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

Lapunk tartalmából:

— A tartományi néptanács második ülészakának munkálatai. (2. oldal).
— Gábor Andor. — Válogatott versek. (2. oldal).
— A Szovjetunió gonfi küldöttségének sajtóértekezlete. (4. oldal).
— Svájci parasztok tiltakozó nagygyűlése. (4. oldal).
— Munkanélküliség nagyarányú kivándorlása Görögországból. (4. oldal).

— Amerikai repülőgépek megsértése a skandináv országok légterét. (4. oldal).
— Szovjet művészek sikere Athénban. (4. oldal).
— Növekszik Nyugat-Németország kereskedelmi forgalma a keleti országokkal. (4. oldal).
— Wilson amerikai hadügyminiszter Szóulba érkezett. (4. oldal).

Harcban a bőséges termésért

Az „Élőtraktoros” cím elnyeréséért...

A Temesvártartományban lévő újpécsi gép- és traktorállomás Stănescu Vasile traktorosának kezdeményező felhívására a mi tartományunkban is megindult a harc az „Élőtraktoros” cím elnyeréséért.

Ma már mindenki ismeri a nagyszemélyes gép- és traktorállomás I. számú brigádjának traktorosát, Moț Ioan elvtársát, aki ezévből a tavaszi mezőgazdasági kampányban tervfeladatát 372 százalékkal teljesítette, ugyanakkor 510 liter motorinát is megtakarított. A 7. számú brigád traktorosai is szép eredményeket értek el. Tocaci Ioan például 344 százalékkal teljesítette tervét és 377 liter motorinát takarított meg. Hea Dumitru, a 4. számú brigád tagja, tervét 335 százalékkal teljesítette és 1094 liter motorinát takarított meg.

A gottlói GTA ifjú traktorosai is eredményes munkát végeztek. A 3. számú brigádban például Mihailache Ioan traktoros 172 százalékkal teljesítette tervét s ugyanakkor 1250 liter motorinát takarított meg. Weisz Constantin, aki szintén a 3. számú brigád tagja, tervét ugyancsak 172 százalékkal teljesítette, motorinát megtakarította pedig közel 1250 liter. A 4. számú brigádból Turcan Gheorghe ért el szép eredményeket. Tervét 168 százalékkal teljesítette. Emellett 118 liter üzemanyagot takarított meg.

Említsük meg a magyarpécsi GTA traktorosainak munkáját is, amelyet az „Élőtraktoros” cím elnyeréséért folytattak. A 2. sz. brigádban Tesler Sándor traktoros tervét 80 százalékkal szárnyalta túl és 620 liter üzemanyagot takarított meg. A 10. számú brigád tagjai közül pedig Bănciu Ioan 66 százalékkal szárnyalta túl tervfeladatát, üzemanyagmegtakarítása pedig 455 literre emelkedett.

Az „Élőtraktoros” cím elnyerése a kisjeleői GTA dolgozói számára is központi feladatot képez. Erről tanuskodnak munk-

kaeredményeik. Toma Simion, a 9. számú brigád tagja, aki KD típusú traktorral dolgozik, tervét 160 százalékkal túlteljesítette. A 11. számú brigádból Nica Carol 140 százalékkal, a 12. brigádból pedig Ban Gheorghe 100 százalékkal haladták túl tervelőirányzatukat.

Hasonló lendülettel harcolnak a kurtölő GTA dolgozói is az „Élőtraktoros” cím elnyeréséért. A 11. számú brigádból például Chiriac Ioan és Moț Ferenc tervüket 177, illetve 165 százalékkal teljesítették.

A szentannai GTA brigádjai közül a legszebb eredményt a 15. számú brigád érte el. Hărăș József vezetésével. Tervelőirányzatát 176 százalékkal teljesítette. De szorosan felnyomultak a többi brigádok is. A 12. számú brigád például 161 százalékkal teljesítette tervét.

A GTA traktorosai közül munkájuk jó megszervezésével, a traktorok teljesítőképességének jó kihasználásával kiváló eredményeket értek el. Drecin Dumitru traktoros IMSz tag például tervfeladatát 195 százalékkal teljesítette, továbbá Roman Ilie 175 százalékos, Szacska György 187 százalékos és Bedő Lajos 177 százalékos teljesítést értek el.

A szentannai GTA-nak számos élőtraktorosa van. A legkiválóbbak a következők: Matca Tănase, aki 193 százalékkal, Roman Simion, aki 193 százalékkal, Sebestyén Margit, aki 181 százalékkal teljesítette tervelőirányzatát. A traktorosok egyre fokozzák munkalendületüket s elhatározták, hogy szakmai és ideológiai felkészültségüket tanulással gazdagítják. A tudás nagyban hozzásegíti majd őket a munkában elért eredmények további fokozásához.

A szentannai gép- és traktorállomás minden traktorosa harcol az „Élőtraktoros” cím elnyeréséért. Ez a harc a gép- és traktorállomás egész munkáját felfrissítette és így sikerült a tavaszi kampány tervelőirányzatát 132 százalékkal teljesíteniük.

Gondosan végezzük a növényápolást

A zlmánközi kollektív gazdaság minden egyes tagja arra törekedett, hogy idejében elvégezhesse az esőzések miatt megkésett tavaszi munkálatait.

A tavaszi vetéseket sikerült május 15-ére elvégezzük. Ezévből 25 hektár kukoricát veteltünk négyzetesen, s a vetések mellett nagy gondot fordítottunk a növények ápolására is. Növénygondozó csoportokat alakítottunk. Eddig elvégeztük a borsó kapá-

lását, ezenkívül megkapáltunk öt hektár cukorrépát és megkezdjük az egyéves és 220 hektár terület búzából kiszedjük a kukorica kórát, gyökeret, most pedig megkezdjük a buza gyomlálását. A növényápolást igyekszünk a lehető legjobban elvégezni, mert tudjuk, hogy a termés mennyisége és minősége nagyban függ a tavaszi mezőgazdasági munkáktól.

Kiss Béla,
levelező

A képviselők élen járnak a munkában

Lipparajon Soborsin községének néptanácsi képviselői élen haladnak a tavaszi mezőgazdasági kampány munkálataiban. Példaadó munkájukat mozgósították a többi dolgozó parasztokat a vetési munkálatok gyors elvégzésére.

Az elmúlt hetekben sok eső esett és ez megnehezítette a Soborsin község körzetében tartózkodó kövezett utakat. Soborsin község képviselői, a végrehajtó bizottsággal az élen, levezették az utakat rongáló átlóvizeket.

ezenkívül mozgósították Temesesti fahi lakosait, akikkel együtt önkéntes munkával, két nap alatt körülbéli hatvan méter utasakat javítottak meg.

Az önkéntes és mozgósító munkában kitűntek Blejar Nicodim és Stanou Eftimie képviselők, akik elsőek voltak a munkában és példájukat számos dolgozó paraszt követte.

Nini Stefan,
levelező

A városi néptanács második ülészakája

A néptanácsok szervezési és működési szabályzatának 4. szakasza és a városi néptanács végrehajtó bizottsága 1954 május 13-iki 10333. számú rendelete értelmében 1954 május 23-án reggel 8 óra órára összehívjuk az aradi városi néptanács második ülészakát a következő napirenddel:

Arad, 1954. május 18.

DUMA GHEORGHE,
a városi néptanács végrehajtó
bizottságának elnöke.

1. Az 1954. évi helyi terv jóváhagyása.
2. Az 1954. évi városi költségvetés jóváhagyása.
A városi néptanács második ülészakát a városi néptanács Köztársaság utja 75. szám alatti székházának dísztermében tartjuk meg.

LUCIAN REMUS,
a városi néptanács végrehajtó
bizottságának alelnöke.

A tartományi néptanács második ülészakának munkálatai

Május 16-án reggel kezdődött a tartományi néptanács épületében az aradtartományi néptanács második ülészakája. Napirendjén két pont szerepelt: az 1954. évi helyi költségvetés és a tartomány 1954. évi költségvetésének jóváhagyása. Ez a két napirendi pont felölelte az egész tartomány életének legfontosabb gazdasági, társadalmi, kulturális kérdéseit és mintegy keresztmetszetet adott a tartományunk fejlődésének, a fejlődést gátló hibáknak és hiányosságoknak.

Már kora reggel sűrűn érkeztek a tartományi képviselők, valamint a meghívottak: a tartomány politikai, gazdasági és kulturális életének aktivistái.

Simandán Imrie elvtárs, a tartományi néptanács elnöke nyitotta meg a gyűlést. Rövid bevezető beszédében felvázolta a helyi terv jelentőségét, majd javasolta, hogy az ülés levezetésére a jelenlévők háromtagú elnökséget válasszanak. Az elnökségbe egyhangúlag megválasztották Pop Ovidiu, Kolozsvári Tibor és Suciu Ana néptanácsi képviselőket.

Pop Ovidiu képviselő, a tartományi néptanács alelnöke felolvasta, majd szavazásra bocsátotta a napirendet. Ennek megszavazása után Giorgi Nicolae elvtárs, a tartományi néptanács tervhivatalának főnöke felolvasta az 1954. évi helyi tervre vonatkozó javaslatot, melynek bevezető részében a tartományi néptanács mérlegelt az 1953. évben végzett munkáról, az elért eredményekről és felmerült hiányosságokról is. Ebből kitért, hogy amióta a helyi iparvállalatok a tartományi néptanács vezetése alá kerültek, termelésük ötszörösére emelkedett. Az 1953. évben 108 árufajta gyártottak, amelyek közül 44 közszükségleti cikk, 19 élelmiszercikk és 14 új iparcikk. Új téglagyártókat emeltek üzembe Pankolán és Birsá községben. Új téglaszárító színek építettek Fintinele, Birsá és Lovrin községekben. Új, nagybefogadóképességű villamoskocsit adtak át a forgalomnak Aradon s újabb villamoskocsik építését kezdtek meg. Villamosították Teremia Mare, Lunga, Valkány, Menyháza és Birsá helységeket. A tartományi építkezési vállalat 110,2 százalékkal teljesítette tervét. Ezt az eredményt 8 újítás és észszerűsítés után sikerült elérni. Az építőanyagokkal való helyes gazdálkodás által csupán egy negyedéven 28.000 lej értékű megtakarítást értek el. Az utak és hidak javítása terén azonban nem sikerült teljes mértékben elérni a kitűzött célt. A tervet mindössze 93 százalékkal teljesítették. 388 kilométernyi utszakaszra hordták törött követ, kijavítottak 22 hidat, 500 méteres szakaszon megerősítették a Maros és Fehérkörös gátját.

Az állami kereskedelem és a szövetkezetek útján forgalomba hozott árucikkek mennyisége 25,6 százalékkal emelkedett az előző évi mennyiséghez viszonyítva. A napközi otthonok tervét 10,69 százalékkal haladták túl. A tartomány kulturális életének színvonalát fellendítette az állami színház

és a Filharmonia élénk tevékenysége. A színvonalas színelőadások és hangversenyek a dolgozók nagy tömegeit vonzották. Az Állami Színház művészcsoportja rendszeresen látogatta a tartomány községeit, ahol színelőadásokat tartottak.

Megjavult a tartomány közegészségügyi helyzete, csökkent a gyermekhalandóság, növekedett a születések arányszáma. Fejlődött az egészségügyi szolgálat. Borosjenőn tizzel emelkedett a kórházi ágyak száma, husz ágygal bővítették a szülőotthont és harminc ágygal a gyermek-kórházat.

Egyes községekben a néptanácsi képviselők és állandó bizottságok mozgósították a dolgozó tömegeket közérdekű munkákra. Így például a lipparajoni kultúrathon építését a lakosság önkéntes munkával támogatta. Az egészségügyi állandó bizottság, a női bizottság segítségével, gyermekek számára egészségügyi állomást rendezett be Nagylakon. Kijavították a szülőotthont és a gyermekotthont is. Bulgáros községben a helyi gazdálkodási állandó bizottság a község villamosítására mozgósította a néptanácsi képviselőket és a lakosságot.

A tartományi néptanács 1953. évi munkájában azonban hibák és hiányosságok is tapasztalhatók. Így a községi gazdálkodási és helyi ipari osztály nem ellenőrizte kellőképpen a helyi iparvállalatok munkáját. Ezek viszont az önköltségi árat, a tervben előirányzott 8 százalékkal szemben, mindössze 3,25 százalékkal csökkentették. Az építőanyagok termelési tervét nem sikerült teljesíteni a „Progresul” helyi ipari vállalat késlekedő munkateljesítményei miatt. A vállalat ugyanis nagy késéssel bonyolította le a téglagyári gépek javítását. A mésztermelés is visszamaradt. A gyümölcszárítókat elkésve helyezték üzembe és így az 1953. évben a bőséges gyümölcstermés ellenére csak kis mértékben tudták gyümölcsöt szerezni. A város köztisztasági helyzete sem kielégítő.

Gyengén működik a kereskedelmi és ellátási ügyek állandó bizottság, a költségvetési, pénzügyi, valamint tanügyi állandó bizottság is.

Az 1954. esztendőben, az RMP KV bővített plenáris ülése határozatának megfelelően, 21 százalékkal több iparcikket termelnek a helyi ipari vállalatok, mint az elmúlt évben. Ebben az évben 208-féle iparcikket gyártanak, amelyek közül 104 közszükségleti cikk lesz. A minisztertanács határozata szerint a terven felül termelt árumennyiség a néptanácsok rendelkezésére áll a helyi szükségletek kielégítése céljából. A megnövekedett feladatok végrehajtására a helyi ipar egyes ágait ebben az évben jelentős befektetést igénylő gépi felszereléssel látják el. Így emelőgépeket, Diesel motorokat, centrífugális szivattyút, KD 35 traktorokat, teherautókat, léghajtásos lyukasztógépeket és más felszereléseket jutnak a vállalatoknak. A vízvezetékhalózott 1200 méterrel meghosszabbították, a gáji villamos utvonalat pedig tovább vezetik. Be-

fejezik Frumuseni, Fintinele, Akunis, Zabran, Satu-Mare, Szentpál, Mácsa, Szentmárton, Sikló és Székudvar községek villamosítását. Az eddig forgalomba állított két új szovjet ZIS-típusú autóbusszon kívül még két autóbusszal bővítik a közúti forgalom lebonyolítását, két tehergépkocsit és egy locsolóautót is átadnak a forgalomnak.

A lakterület megnagyobbítása érdekében ebben az évben 1.460.000 lej beruházást eszközölnek 1260 négyzetméternyi lakterület építésére és a megkezdett építkezések befejezésére. A tartományi költségvetés jelentős összeget biztosít kulturális építkezések céljaira, a színház és a kultúrpalota javítására, az aradi és tartománybeli iskolák épületeinek rendbehozatalára.

Ezután felolvasták a tartományi néptanács 1954. évi költségvetési javaslatát, melyből kiderült, hogy ebben az esztendőben az állam 50 százalékkal nagyobb összeget juttat gazdasági célokra, mint az elmúlt évben. Ezek az összegek a helyi iparvállalatok anyagi támogatására, hidak és utak karbantartására, különböző mezőgazdasági akciók megtételére szolgálnak. Társadalmi, kulturális célokra, napközi otthonok, balesetvédelem, iskolák, kórházak, orvosi rendelő, TBC-kórházak céljára 23 százalékkal nagyobb összeget irányoztak elő, mint az előző évben.

A költségvetésben előirányzott jelentős összegű kiadások biztosítására szükséges, hogy a vállalatok teljesítsék termelési és pénzügyi előirányzataikat, csökkentsék az önköltséget, használják fel a helyi erőforrásokat és alkalmazzák a szigorú takarékoság elvét. Az állampolgárok teljesítsék idejében adófizetési kötelezettségeiket.

Kolozsvári Tibor elvtárs felolvasta a két jelentés alapján készített határozati javaslatot, amelyet egyhangúlag megszavaztak a jelenlévő képviselők, majd a jelentések alapján meginduló vitához latkoztak fel. Egyhangúan emeltek ki szót a szavazó Pop Mihai képviselő, a nagyszentmiklósi néptanács elnöke, Nila Maria képviselő, gura-honci dolgozó parasztnő, Stelian Marin képviselő, az aradi villanygyár igazgatója, Găvanescu Eduard képviselő, az aradi pedagógiai iskola tanára, Baciu Elena képviselő, a kisjenőirajoni néptanács titkára, Gelta Fülöp országgyűlési és aradtartományi képviselő, Luchin Maria képviselő, Varjas községbeli kollektivist, Svoboda Ioan képviselő, az aradtartományi pár-bizottság titkára, Sándor Pavel máriaföldi kollektivist.

A vita elhangzása után Pop Ovidiu elvtárs szavazásra bocsátotta az 1954. évi helyi és költségvetési tervet s megszavazásuk után rövid beszédben összefoglalta az elhangzott beszámoló és felszólalások tanulságait. A képviselők azzal az érzéssel távoztak, hogy munkájukban újabb ösztönzést kaptak, s az új költségvetés alapján a tartomány életében jelentős megvalósítások érhetők el, amelyek nagyban emelik majd a dolgozók élet-színvonalát.

SPORT

Stiinta Temesvár

Fl. Rosie UTA

A labdarugó bajnokság A) csoportjában a nyolcadik tavaszi forduló keretében ma, szerdán hat mérkőzést játszanak, közülük Aradon a temesvári Stiinta-Fl. Rosie UTA mérkőzést. A program a következő:

Fl. Rosie UTA—Stiinta Temesvár, Stiinta Kolozsvár—ICO Nagyvárad, Hadsereg Központi Háza—Dinamo Szilárváros, Minerul Petrosény—Dinamo Bukarest, Metalul Aranyosgyéres—Flacăra Ploesti, Locomotiva RATA—Metalul Vajdahunyad.

Aradon tehát szerdán délután a stadionban 5 óra kezdettel a Fl. Rosie UTA játszik a temesvári Stiinta ellen, 3 órakor pedig előmérkőzések a Fl. Rosie UTA és a Constructor tartalékcsoportjai mérkőznek.

★

A vasárnapi mérkőzés tanulságait le kell vonnia a Fl. Rosie UTA csapatának és a tapasztalatokat hasznosítani kell a szerdai mérkőzésen. A védelem csaknem kifogástalanul szerepelt a kolozsvári Stiinta ellen, de a háttérdeknek méginkább arra kell törekedniük, hogy megakadályozzák az ellenfél csatárait a lebdátvitelben. A fedezetek igyekezzenek pontos labdákat adni a csatároknak, a támadó sor tagjai pedig mondjanak le az egyéni játékról. Meredek átadásokkal hozzák helyzetbe egymást és ha lövőhelyzetbe kerülnek, ne fukarkodjanak a lövésekkel. Sokkal többet és pontosabban kell kapura löni, mint a kolozsváriak elleni mérkőzésen, mert a csatársor gólképtelenségét, éppen a kevés számú és pontatlan lövés okozza. A vasárnapihoz hasonló harcos szemben kell játszania a textilyári csapatnak ahhoz, hogy a nyolcadik akadályt is sikeresen elháríthassák a bajnokság megnyerése felé vezető utból.

A labdarugó bajnokság

„B”-csoportja

A labdarugó bajnokság „B”-csoportjában az aradi csapatok vereséget szenvedtek. Az élecsapatok közül a szászrégeni Avintul és a medgyesi Flacăra győztek és megerősítették vezetőhelyeiket. Néhány eredményt már közöltünk, a többiek a következők: Flacăra Medgyes—Metalul Nagyvárad 3:0, Avintul Szászrégen—Locomotiva Nagyvárad 5:1, Progresul Szatmár—Minerul Lupény 0:0. A táblázat így alakult:

Avintul Szászrégen	8	5	2	1	13	4	12
Flacăra Medgyes	9	5	2	2	10	5	12
Fl. Rosie Kolozsvár	8	4	2	2	13	7	10
Locomotiva Kolozsvár	8	4	1	3	11	8	9
Minerul Lupény	8	2	5	1	7	5	9
Metalul Nagyvárad	8	4	1	3	9	9	9
Constructorul Arad	8	3	2	3	8	8	8
Metalul Resica	8	4	—	4	9	9	8
Locomotiva Arad	9	3	2	4	7	10	8
Dinamo 6 Bukarest	9	3	—	6	9	14	6
Locomotiva Nagyvárad	9	3	—	6	10	18	6
Metalul Nagyvárad	8	3	—	5	5	10	6
Progresul Szatmár	8	1	3	4	6	10	5

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRCY” mozi: május 23-ig: A kis púpos meséje. (Színes). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 25-ig: Nicholas Nickleby. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: május 23-ig: A kis púpos meséje. Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 órakor.

„I. E. CARAGIALE” mozi: május 23-ig: A három távirat. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: május 21-ig: 1. A valahai táncok. 2. A gabonatermelés gépesítése. 3. A Szovjetunió és a Román Népköztársaság labdarugó csapatainak találkozója. 4. Szovjet híradó. 5. Román híradó. Előadások: 3 órától folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): május 21-ig: Nagyban. — A hadsereg együttesének szereplése Kinában. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikélaka): május 21-ig: Anna Szuszanna. Előadások: hétköznap: este 7 órakor; vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

★

ismerjük meg hazánkat! Május 26-tól június 2-ig a „Nicolae Balcescu” filmszínházban bemutatásra kerül: „A Román Népköztársaság” című új, színes román film.

Vidéki mozik műsora

„N. BALCESCU” mozi Lippa: május 19-én: Buriat Mongol Köztársaság.

„PEŢOFI SANDOR” mozi Radna: május 19-én: Új harcosok születnek.

„POPULAR” mozi Nagyszentmiklós: május 19-én: Iga alatt.

Kukula Olga

Gábor Andor:

Válogatott versek

fasizmus elleni széles irodalmi front legtevékenyebb tagjainak. Hitler uralomra jutása után pár hónappal a Szovjetunióba ment. Most már nyíltan, büszkén hirdeti elnyomott népének forradalmát:

„Épül a barrikád, épül a sanc,
zendül a nóta és lendül a tánc!
Fojtani, fékezni nincs hatalom!
Tavas van, tavasz van: forradalom!”

Amikor Hitler megtámadta a Szovjetuniót, harcos életének új szakasza kezdődött. A Kossuth-rádió hullámain intézte mondani valót a magyar néphez:

„Nincs dolgod az orosz fronton,
Magyar katona,
Ideje, hogy véget érjen
Ez a babona.
Ideje, hogy megforduljon
Magyar legyvere
És a német ellenséget
Szétverje veke!”

A „Magyar anya levele”, „Szegény paraszt éneke”, „Nézd ifjúság”, „Fölszáll a köd”, „Kijátszás” című versei, a dolgozó milliók békevágyát, a háború elleni gyűlöletét fejezik ki. Ezekben élesen osztorozza a fasizmus magyarországi hóhérait, megrajzolja a Horthy Magyarország urainak igazi arcukat.

A felszabadulás után nyomban hazájába szökött. Késő este érkezett Budapestre s a sötét város láttára így ír:

A „Szépirodalmi Könyvkiadó” kiadásában nemrég megjelent Gábor Andor válogatott verseinek kötetét amely szelítőt ad a költő és publicista harcos írásából. E kötetből élesen kitűnik Gábor Andor költői nagysága, a békét, szabadságot és függetlenséget vivő küzdelme.

Gábor Andor már az első világháború előtt kiált verseivel a munkásság mellett, 1919-ben pedig a magyar kommun vezetőihez csatlakozott. A kommun összeomlása után börtönbe került, majd Bécsbe emigrált. Itt írott verseinek, szatirikus cikkeinek értéket nyújt a négy, hogy egyike volt a legelső magyar írónak, akik felismerték a proletár nemzetköziség és az igazi hazafias érzés egyetiségét.

Bécsi tartózkodása alatt számos verssel buzdítja harcba a magyar proletárokat a régi rend ellen:

„Jön már a legvégső Mohács,
Mert lendülnék meg a karok,
Es ébred már a Kalapács!”

A „Proletárnak rossz napokra” című költeményében pedig így ír:

„Mi sokszor botlunk és sokszor bukunk,
A homlokunkat sokszor éri ear,
Es mégis mind előbbre dögünk,
Nem! miokat nem lehet legyőzni már!”

Az emigrációba kényszerült Gábor Andornak csakhamar ott kellett hagynia Bécsöt. Párisba utazott, ahonnan megáncsolva toloncolták ki. Berlinben telepedett meg. Itt évekön át a „Právda” németországi tudósítójaként működött. Maria Ulianova — Lenin huga — a „Právda” szerkesztőségének titkára többször elismeréssel nyilatkozott cikkeiről. Gábor Berlinben egyike volt a

Az indokínai kérdés vitája a genfi értekezleten

V. M. Molotov szovjet külügyminiszter nyilatkozata az értekezlet május 14-i ülésén

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

Példaként idézzük az 1946 március 6-i francia-vietnámi „előzetes megállapodást”. A megállapodás szövege így kezdődik:

„A Francia Köztársaság kormánya, amelyet Saintany ur, a francia főbiztos küldött képvisel a Francia Köztársaság hatalmának képviselője, D'Argenlieu tengernagy, francia főbiztos meghatalmazásai alapján — egyrészt; Vietnám kormánya, amelyet elnöke, Ho Si Min ur és a minisztertanács külön megbízottja, Vuu Hong Chan ur képviselnek — másrésztől, a következő megállapodást kötöttek:

A francia kormány elismeri a Vietnámi Köztársaságot mint önálló államot, amely saját kormánnyal, parlamenttel, hadsereggel és pénzügyvel rendelkezik s amely az indokínai államszövetséghez és a Francia Unióhoz tartozik.

A megegyezés más pontokat is tartalmaz, amelyek a francia-vietnámi kapcsolatokat rendezik.

A francia kormány és a vietnámi köztársasági kormány között létrejött fenti megállapodás szövegében seholsem fordul elő a „gyarmat” szó és nem beszélnek gyarmati rendszerről. Ellenkezőleg, a dokumentum kezdetül fogva leszögezi, hogy „a francia kormány elismeri a Vietnámi Köztársaságot, mint önálló államot.”

Ismeretes az is, hogy 1946 szeptember 14-én közölték a Francia Köztársaság és a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormányainak közös nyilatkozatát a „mo-

dus vivendi” néven ismeretes francia-vietnámi egyezmény aláírásával kapcsolatban. Ez az egyezmény rendezte Franciaország és Vietnám kapcsolatát. A francia kormány nevében az említett egyezményt Marius Moutet, a tengerentúli területek minisztere, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság nevében pedig Ho Si Min kormányelnök írták alá.

Most mindenki tisztában van azzal, hogy amikor a francia hatóságok a Vietnámmal megkötött egyezményt aláírták, nem volt szándékukban azt teljesíteni.

Ugy látszik, hogy ezeket az egyezményeket azért kötötték meg, hogy segítségükkel az indokínai felsziget területére francia csapatokat csempésszenek be és ezek visszaállítsák egy idegen hatalom gyarmati uralmát Indokínában.

Ha a francia kormány tiszteletben tartotta volna ezeket a francia-vietnámi egyezményeket, akkor nem tört volna ki a háború Franciaország és Vietnám között. De az események másként bontakoztak ki. A francia kormány, amely megszegte ezeket az egyezményeket és háborút kezdett Vietnám ellen, már nyolc éve folytat gyarmati háborút Indokínában.

Ez a háború még Franciaországban is igen népszerűtlen, nem beszélve más népekről. Ez a háború, amely a „szennyos háború” néven ismeretes, mérhetetlen szörnyességet, zűrditott a francia népre, nagy áldozatokat és katonai kiadásokat rótt a franciákra. Sőt mi több, ez a háború nyilvánvalóan kudarcra van téelve és kihalástalán.

II.

A háború kiterjesztése vagy a béke helyreállítása

Az indokínai népek által vívott nemzeti felszabadító harc példájának történelmi jelentősége van, megmutatja, hogy mindenütt, ahol a gyarmati elnyomás alatt élni kénytelen néplétszámok sikeresen nemzeti jogaik és szabadságjogaik megvédéséért, ma már lehetetlen a népet visszatéríteni a múltbeli élethez, lehetetlen fegyverrel és más erőszakos eszközökkel elfojtani a nemzeti felszabadító mozgalmat.

Nem véletlen, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapokmányában nem szerepel a „gyarmat” szó, nem tartalmazza a gyarmati rendszer elismerését.

Ebből a szempontból az ENSZ alapokmánya lényegesen különbözik a Népszövetség alapokmányától. Az első világháború után elfogadott népszövetségi alapokmányok még restelkedés nélkül szólnak gyarmatokról, mandátumok alatt álló területekről, stb. Más képpen tárgyalja ezt a kérdést az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapokmánya. Ez nem jelenti azt, hogy az ENSZ a gyarmati rendszer megszüntetése mellett foglalt állást, mert — mint tudvalevő — ez a rendszer továbbra is megvan a nemzetközi szervezet között támogatásával. Az Egyesült Nemzetek Szervezete azonban, a Népszövetségtől eltérően, nem vállalt felelősséget a fennálló gyarmati rendszerek szentesítéséért. Bizonyos mértékben ez a tény is tükrözte azt a helyzetet, amely a nemzetközi kapcsolatokban az imperializmus agresszív erőnek — a német fasizmusnak és a japán militarizmusnak — szétzúzása után állott elő.

A gyarmatok kérdése a második világháború után másképp vetődött fel, mint a háború kitörése előtt. Egyes kormányok azonban mégsem akarták ezt figyelembe venni. Az indokínai — és nemcsak az indokínai — események fejlődése azonban azt mutatja, hogy a gyarmatok és függő országok nemzeti felszabadító mozgalmait arra kényszerítik, hogy és mindazokat, akik görögösen ragaszkodnak az idegen uralom fenntartásához a gyarmatokon, hogy mégis figyelembe vegyék ezeket a tényeket.

Felszólaltak most Kambodzsa és Laosz új megjelent képviselői is, akik arról szerettek volna meggyőzni bennünket, hogy meg vannak elégedve azzal a függetlenséggel és azokkal a jogokkal, amelyeket Franciaország kormánya biztosított népeiknek. Kétséges azonban, hogy ezek a nyilatkozatok milyen mértékben tükrözik az illető népek véleményét. Pontosabb értékelésünk lennének, ha meghallgatnánk ebben a tekintetben Khmer és Patel-Lao népei ellenállási kormányainak képviselőit. Még nem késő, hogy ezt meg is tegyék.

Felszólalt itt Vietnám baodajista kormányának képviselője is. Arról szeretett volna meggyőzni, hogy kormánya és a francia kormány között folyó tárgyalások alkalmasak Vietnám függetlenségének és jogainak biztosítására. De senkisé tudjuk közölni, hogy mire alapozza ezeket a nyilatkozatokat. Másrészt tudjuk, hogy a francia kormány támogatása ellenére is Vietnám területének csak elenyészően csekély része esik ennek a kormánynak a hatáskörébe. Ami Vietnám demokratikus kormányát illeti, amely Vietnám népének és demokratikus szervezetét

nek hűséges támogatását élvez, mindenki tudja, hogy ez a kormány önfeledkedően harcol népe demokratikus szabadságjogaiért és nemzeti függetlenségéért.

Még kell hallgatnunk azokat, akik ismerik Indokína igazi helyzetét. Utalni akarok Nehru indiai miniszterelnök legutóbbi nyilatkozatára, Nehru az indiai parlamentben április 24-én az alábbi véleményt nyilvánította:

„Az indokínai konfliktus, eredeténél és jellegénél fogva, ellenállási mozgalom a gyarmattartók ellen és ama kísérlet ellen, hogy ezt az ellenállási mozgalmat a hagyományos „oszd meg és urald ki” politikával megfojtsák.”

Kolombóban nemrég értekezlet zajlott le, amelyen India, Pakisztán, Indonézia, Burma és Ceylon miniszterelnökei vettek részt. Az értekezlet záróközleményében kijelentik, hogy az említett öt ázsiai ország miniszterelnökei „javasolják: Franciaország közölje a genfi értekezleten, hogy visszavonhatatlanul teljes függetlenséget nyújt Indokínának.”

Még az USA külügyminisztere is, — aki egyébként Indokína tekintetében saját, külön céljait követi, — kénytelen volt szintén nyilvánosan hangoztatni Franciaország kormányának azt a kötelességét, hogy Indokína függetlenségének irányában kell haladnia. Még május 7-i rádióbeszédében is ezeket mondta: „A franciáknak realitásba kell térniük azt a szándékukat, hogy teljes függetlenséget nyújtsanak Vietnámnak, Laosznak és Kambodzsanak”. Ha még az USA külügyminisztere is átlátja a célszerűt, Indokína országainak jelenlegi, csupán névleges függetlenségére, akkor nem nehéz igazi értékre leszállítanunk az itt elhangzott olyanértelmezési nyilatkozatokat, amelyek szerint Franciaország megoldotta volna, vagy kielégítően szándékozik megoldani Vietnám, Khmer és Patel-Lao függetlenségének és a nép demokratikus szabadságjogainak kérdését.

Olyan nyilatkozatokat is hallottunk itt, hogy Bao Daj vietnámi kormányát, valamint Kambodzsa és Laosz kormányait Franciaországon kívül még 34 más állam ismeri el. Az értekezletünkön elhangzott néhány nyilatkozatban mindenféleképpen hangsúlyozták a kormányok más államok által történt elismerésének fontosságát. Mellest ez — ezek az államok többségükben amerikai államok.

Még kell azonban figyelmesen vizsgálnunk, mi a helyzet a valóságban az említett három indokínai állam jelenlegi hatóságainak diplomáciai elismerésével. Valamelyen okból kifolyólag ehhez haladnak egy lényeges tény. Megállapíthatjuk, hogy az ázsiai országok nincsenek azok között az államok között, amelyek ezeket a kormányokat elismerik. Sem India, sem Pakisztán, sem Indonézia, sem Burma, de még a Fülöp-szigetek sem voltak hajlandók elismerni ezeket a kormányokat.

Ami a Kínai Népköztársaságot illeti, éppúgy, mint a Szovjetunió és több más demokratikus állam, nem ezzel a kormánnyal, hanem a Vietnámi Demokratikus Köztársasággal tart fenn diplomáciai kapcsolatokat. Bizonyára nem véletlen az a tény, hogy az ázsiai országok, amelyek

jobban ismerik az indokínai helyzetet, mint sokan mások, nem hajlandók kapcsolatokat létesíteni a Franciaország által támogatott három indokínai állam kormányaival.

E tekintetben különösen figyelemreméltó Laniel ur francia miniszterelnök nyilatkozata, a francia nemzetgyűlés 1953 október 27-iki ülésén. A vietnámi politikai helyzetrel kapcsolatban kijelentette, hogy „belügyi vonatkozásban Vietnámban politikai szempontból még nincs semmi olyan, ami ellensúlyozhatná Ho Si Min politikai súlyát”. Ezekből a szavakból kitűnik, hogy maga a francia kormány is kevésre értékeli az általa támogatott indokínai hatóságokat, amelyek az indokínai népek számára mindig idegenek voltak és azok is maradnak.

Mindezek után nyilvánvaló, milyen képzelni azokat a próbálkozásokat, amelyek úgy igyekeznek feltüntetni a dolgokat, mintha az indokínai nemzeti felszabadító mozgalom sikereit valamely — például a Kínai Népköztársaság részéről való — „külső befolyásnak” lehelne tulajdonítani. Ilyen képzelni állítások csak azoktól származhatnak, akik igazolni próbálják a gyarmati politika nyilvánvaló kudarcát. E kudarc annak tulajdonítható, hogy a gyarmati politika nem veszi figyelembe az indokínai népek egyre növekvő nemzeti öntudatát.

Ennek ellenére az indokínai gyarmati háború továbbfolytatásának ma is akadnak hívei. Amde a jelenlegi helyzetet figyelembe véve, még ezek is felismerik, hogy a háború egyszerű továbbfolytatása semmivel sem járulhat hozzá az indokínai kérdés rendezéséhez. Ezért veszélyes utra térnek és tervek szönek az indokínai háború kiterjesztésére. Ezek a tervek fenyegetik valamennyi délkelet-ázsiai nép biztonságát.

Nem hallgathatjuk el ezek után azt a tényt, hogy egyre nagyobb mértékben fenyeget az indokínai háború kiszélesedése veszélye.

Minél állhatatosabban követelik a népek az indokínai háború befejezését, annál gyakrabban beszélnek az Amerikai Egyesült Államok befolyásos körei arról, hogy az USA-nak nyitnia és fegyveresen be kell avatkoznia az indokínai háborúba. Jelenleg lázasan keresnek legalább egy látszólagos indokot erre a beavatkozásra. Különös igyekezettel kísérlik meg elkerülni azt, hogy az USA ne maradjon teljesen egyedül az új ázsiai agressziós tervek megvalósításában.

Láthatjuk, hogy az utóbbi időben makacs kísérletek folynak arra, hogy a fenti cél érdekében valamilyen blokkot hozzanak létre az USA, Franciaország, Anglia és néhány más állam részvételével. Minél inkább közeledett a genfi értekezlet időpontja, annál állhatatosabban váltak ezek a próbálkozások. Maga az USA külügyminisztere kardoskodott a genfi értekezlet előestéjén azért, hogy az USA kiterjessze beavatkozását az indokínai háborúba. Ezúttal egy újabb „védelmi közösség” létesítéséről kezdett beszélni, jöhetett magától értetődően ebben az esetben sem az USA, Franciaország, Anglia, vagy valamely más állam védelméről, hanem az indokínai és délkelet-ázsiai népek nemzeti felszabadító mozgalma ellen irányuló új, katonai blokk létrehozásáról van szó.

Könnyű megállapítani, hogy az új agresszív blokk létesítése összefügg több fontos stratégiai-hadászati feladat teljesítésével is. A blokk megalakulása új amerikai hadtámaszpontok létesítését jelenti a világnak ezen a részén s ezzel szemben nem maradhatnak közömbösek azok az államok, amelyeknek biztonságát a blokk létesítésére és az indokínai-amerikai beavatkozás kifejlesztésére irányuló tervek közvetlenül veszélyeztetik.

Egyesek azt állítják, hogy az új tervbe vett blokkra, éppúgy mint az amerikaiak indokínai beavatkozására, azért volt szükség, hogy a délkelet-ázsiai népekkel megvédjék ki tudja milyen külső veszedelemmel szemben.

Ha el is tekintünk attól, hogy honnan származik az említett országok népeit és függetlenségüket fenyegető tényleges veszély, jogosan vetődik fel a kérdés, vajon helyénvaló-e, hogy az Egyesült Államok felszámolja az országok védelmezőjének, noha mint ismeretes, ezt nem kéri tőle.

Vajon nem nevezhető-e legalábbis szörnyetagságnak az, hogy az ember saját maga kinevezzék magát a délkelet-ázsiai népek védelmezőjének, amikor ezek a népek csak egyet akarnak — békét, nemzeti függetlenséget és szabadságot.

Ezidőszent, mint Önök is tudják, a külföldi tárgyalások folynak új agresszív tömb összehúzására. A tömb

célja egyesíteni azokat az államokat, amelyeknek érdekük a gyarmati rendszer fenntartása és amelyek ezért hajlandók a háborút kiterjesztetni Ázsiában.

A genfi értekezlet éppen olyan időpontban folyik, amikor megkísérik az indokínai béke helyreállításának feladatát a délkelet-ázsiai háború kiterjesztésével helyettesíteni. Ide vezetnek az amerikai befolyásos körök által jelenleg kidolgozott újabb agresszív tervek, amelyekről annyit beszélnek és írnak az utóbbi időben.

Az Egyesült Államok ezekben az években mindinkább belekeveredett az indokínai eseményekbe és itt is a gyarmati rendszer támogatásának álláspontjára helyezkedett. Elég néhány adatot felsorolni arról a pénzügyi segítségről, amelyet az Egyesült Államok az utóbbi években Franciaországnak és a Franciaországhoz kötött indokínai kormányoknak nyújtott. Ime néhány adat erre vonatkozólag a legutóbbi évekből: 1952—1953-ban 314 millió dollár, 1953—1954-ben több mint egy milliárd dollár, ami az indokínai háború költségeinek mintegy negyötödét teszi ki.

Az 1954—55. költségvetési évre 1133 millió dollárt irányoztak elő. De tudjuk, hogy az rendeli a notát, aki fizet.

Az USA növekvő pénzügyi támogatásai elsősorban az indokínai gyarmati háború pénztelésére fordították. Az USA tehát jelenleg már közvetlenül beleavatkozik az indokínai háborúba.

Most az amerikai beavatkozás Indokínában nagy méreteket ölt, olyan formában, hogy fegyvereket, hadianyagot szállítanak, katonai tanácsosokat, követségeket, szakembereket és másokat küldenek Indokínába. Ez az indokínai béke helyreállításának fő akadály. Sőt mi több, ez a beavatkozás az indokínai hadműveletek kiszélesítéséhez vezet, az ebből folyó összes következményekkel.

A fentemlített beavatkozás egyúttal az USA-nak azt a törekvést is bizonyítja, hogy ténylegesen megalapozza uralmát Indokínában. Már is sok minden történt annak érdekében, hogy az egyik ország gyarmati uralmát egy másik ország gyarmati uralma váltsa fel.

Az USA beavatkozása az indokínai ügyekbe ezenkívül az USA-nak azt a szándékát is bizonyítja, hogy a szabadságukért és függetlenségükért harcoló indokínai népek viszályba sodorja a többi ázsiai néppel és hogy az ázsiai népek összetűzését felhasználja saját céljaira.

Mindez azt bizonyítja, hogy Keleten is fokozott mértékben újabb világháborút készítenek elő.

Az USA külügyminisztere az amerikai távolkeleti tervek fontosságát magyarázva, ez év január 13-án kijelentette:

„Az Egyesült Államok érdekei ezen a területen stratégiai szempontból szorosan hozzákapszolódnak az ugynevezett partmenti szigetláncokhoz.

A partmenti szigetek e láncolatának lényegében két szárazföldi támaszpontja van. Északon — a kontinentális Korea, délen, mint reméljük — Indokína. Ezek között a következő szigetek terülnek el: Japán, Ryukyu, befelé Okinava, Formosa, a Fülöp-szigetek, Ausztrália és Új-Zéland. Az Egyesült Államoknak mindezekkel a területekkel valamilyen formában a biztonság megővására vonatkozó egyezményei vannak. Az említett egyezmények formája nem minden esetben szerződés, de ezek az egyezmények mégis nagyon reálisak és igen hatékonyak.”

Az USA külügyminiszterének ebből a nyilatkozatából kiderül, hogy az USA stratégiai tervével foglalkozó szemléletet a legcsekélyebb mértékben sem érdekli Indokína népeinek vagy a világ eme táján élő más népek jogai és sorsa. Másrészt azonban az is kitűnik, hogy a háború kiterjesztésére irányuló amerikai stratégiai tervek komoly fenyegetést jelentenek a népek békés fejlődésére ezen az egész nagy kiterjedésű területen. Még nem világos, hogy az Egyesült Államoknak sikerül-e katonai tömböt összehúzniuk tervük végrehajtására egyes vagy más államok részvételével, de nyilvánvalóan kitűnik ezekből a tervek közül az az irányzat, hogy minden eszközzel támogatják az ázsiai gyarmati rendszereket.

A genfi értekezletre az a felelősségteljes feladat hárul, hogy ellensúlyozza a délkelet-ázsiai háború kiterjesztésére irányuló agresszív tervek. Csak az ilyen tervekkel való határozott ellenszegülés felel meg a genfi értekezlet feladatainak, hiszen az értekezlet célja az indokínai béke helyreállítása volt és marad.

III.

Az indokínai béke helyreállításához vezető út

Mit jelent az a feladat, hogy hozzájáruljunk az indokínai béke helyreállításához?

A genfi értekezlet nem foghatja fel ezt a feladatot úgy, hogy az indokínai had-

műveletek megszüntetését valamelyik fél arra használja fel, hogy ügyeskedéssel időnyereségre tegyen szert és az így nyert időben előkészüljön az indokínai

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Az indokinaai kérdés vitája a genfi értekezleten

V. M. Molotov szovjet külügyminiszter nyilatkozata az értekezlet május 14-i ülésén

(Folyt. a 3-ik oldalról)

háború kiterjesztésére. Az értekezlet feladatait úgy kell felfogni, hogy a genfi értekezletnek mielőbb el kell érnie az indokinaai hadműveletek beszüntetését és egyúttal olyan egyezményt kell létrehozni, amely lehetővé teszi Indokina népei törvényes követeléseinek teljesítését nemzeti függetlenségük és szabadságjogaik tekintetében.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője olyan javaslatot terjesztett itt elő, amely alapul szolgálhat az indokinaai kérdés rendezésére és biztosíthatja a béke helyreállítását Indokina-ban. Eddig még egyetlen megalapozott bírálatot sem hallottunk itt ezzel a javaslat-tal kapcsolatban, s egyetlen olyan nyilatkozatot sem, amellyel a javaslatok egyik vagy másik pontját elfogadják volna.

A szovjet küldöttség véleménye szerint ezeknek a javaslatoknak a lényege — ha a legfontosabb pontokat vesszük — az alábbi:

1. Franciaországnak biztosítani kell Vietnám, Khmer és Patet Lao szuverenitását és függetlenségének elismerését. Ugyanakkor megegyezést kell létrehozni az összes idegen csapatok visszavonására vonatkozólag Vietnám, Khmer és Patet Lao területéről a két fél közös megegyezése alapján megállapított határodkön belül.

2. Vietnámban, Khmerben és Patet Lao-ban általános szabad választásokat kell tartani, utána egységes, demokratikus kormányokat kell alakítani mindegyik állam-ban.

A választások előkészítése előtt össze kell hívni a vietnámi, khmeri és patetlaoi két fél képviselőinek tanácskozó értekezle-tét, biztosítani kell a politikai pártok és csoportok s a hazafias társadalmi szerve-zetek akciósabadságát.

3. A Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormányának, valamint Khmer és Pa-tet Lao kormányainak ki kell jelenteniük, hogy készek megvizsgálni az említett álla-mok belépésének kérdését a Francia Unió-ba — az önkéntesség elve alapján.

Ezenkívül Vietnám, Khmer és Patet Lao kormányainak el kell ismerniük, hogy Fran-ciaországnak gazdasági és kulturális érde-kei vannak ezekben az államokban és az ezekkel összefüggő kérdéseket a jogegye-lőség és a kölcsönös érdekek szemlélőlt lartása alapján kell megoldaniuk.

4. A fent említett intézkedések megvaló-sítása, valamint a Vietnámi Demokratikus Köztársaság tervezetében feltüntetett más intézkedések alkalmazása előtt meg kell szüntetni az indokinaai hadműveleteket és megegyezést kell kölni arra vonatkozólag, hogy teljesen megszüntessék új katonai egységeket és bármilyenfajta fegyverek-nek és lőszernek Indokina-ba való szállí-tását.

Ezek a pontokon kívül megegyezésre kell jutni több más kérdésben is: például a hadifoglyok kölcsönös kicserélésére; ar-ra a kötelezettségre vonatkozólag, hogy ne indítsanak eljárást azok ellen, akik együttműködtek a másik féllel a háború alatt, stb. Szükséges továbbá, hogy a fel-sorolt négy legfőbb pont megszüntetésé-skor kellőképpen figyelembe vegyék a két fél jogos követeléseit, hogy mind politi-

kai, mind katonai téren megegyezés jö-hessen létre.

Ezek a célok teljes mértékben megvaló-síthatók, ha a két fél őszintén óhajtja azt, hogy Indokina-ban valóban szilárd, tartós békét hozzon létre.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság javaslatai a Franciaországgal való meg-egegyezés létrehozására irányulnak. A javas-latok abból a helyes felfogásból indulnak ki, hogy kölcsönösen el kell ismerni a méltányosság és a becsület elveit, ame-lyeknek alapján új, baráti kapcsolatokat lehet létrehozni az indokinaai és a francia nép között. Lehet, hogy ezek a javaslatok nem elégtit ki a gvarmatosító politika hiveit, mert ezek minden erejükkel ahhoz ragaszkodnak, ami régi, ami elavult. Az-zal, hogy az indokinaai kérdésben még a megegyezés lehetősége is visszautasítják, nem a nemzeti érdekeket védik, hanem azoknak az idegen, agresszív köröknek az érdekeit, amelyek a háború kiterjesztését, nem pedig az indokinaai béke helyreállítá-sát tartják szem előtt.

Első ülésünkön a francia küldöttség előterjesztette az indokinaai kérdés ren-dezésére vonatkozó javaslatait. Azóta figye-lmesen tanulmányozhattuk mind a francia javaslatot, mind más küldöttségek javas-latait.

A francia javaslatok egyik fogalom-csúszása, hogy egyáltalán nem érintik a poli-tikai kérdéseket. Márpedig mindenki előtt világos, hogy a hosszantartó indokinaai háború megszüntetését nem lehet külön-választani egyetlen ilyen kérdés megoldá-sától sem.

A francia tervezet lebecsüli a Laoszban és Kambodzsa-ban folyó nemzeti felszaba-dító harcot. Márpedig az indokinaai hely-zést kérdését nem lehet csupán a vietnámi eseményekre korlátozni.

Ezenkívül, a francia tervezet a jelen ér-tekezleten megvalósítható egyezmények sza-vatolásáról beszél. Ezzel kapcsolatban a francia tervezet a következőket mondja:

„A fenti egyezmények szavatolását a genfi értekezleten részvevő államok bizto-sítják. Az egyezmények bármilyen meg-szegése ezeknek az államoknak azonnali tanácskozással vonja maga után, megfelelő egyéni vagy kollektív intézkedések fogana-tosítása céljából.”

A szovjet küldöttség nem érthet minden-ben egyet ezzel a javaslattal. Ennek elle-nére a szovjet küldöttség elvben elfogad-hatónak tekinti azt a francia javaslatot, hogy a jelen értekezleten létrejövő egyez-ményeket a genfi értekezleten részvevő ál-lamok szavatolják s hogy az egyezmények bármilyen megszegése esetén a szavatoló államok tanácskozzanak egymással. A ta-nácskozások célja nem lehet más, mint kollektív intézkedések elfogadása az egyez-mények teljesítésének biztosítására. Kívá-natos volna, ha a jelen értekezlet más részvevői is kifejeznék álláspontjukat a francia küldöttség e fontos javaslatával kapcsolatban.

A francia tervezet megemlíti azt is, hogy a Vietnámi Demokratikus Köztársaság tervezete szerint a hadműveletek meg-szüntetésére vonatkozó egyezmény alkalmazásának ellenőrzését csupán a hadviselő felek megbízottjaiból alakítandó vegyes bi-

zottság végzeze mind három államban. Egyúttal hangsúlyozza a francia tervezet, hogy a Vietnámi Demokratikus Köztársaság javaslatai nem irányozzák elő, hogy bizonyos nemzetközi szervek gyakoroljanak felügyeletet.

Mivel rendkívül fontos, hogy ebben a kérdésben egyezmény jöjjön létre, a szov-jet küldöttség indítványozza e javaslatok kiegészítését. Meg lehetne állapodni ab-ban, hogy a hadműveletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény teljesítésének felügye-lését bízzák semleges államok megbízottai-ból alakított bizottságokra. E bizottságok összetételének megállapítása tekintetében nem merülhetnek fel leküzdhetetlen nehé-zségek.

Ennek megfelelően a szovjet küldöttség a következő kiegészítést terjeszti elő a fentemlített javaslatok szövegéhez: „A hadműveletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény előírásának teljesítése céljából, a felek támogatására elő kell irányozni az egyezményben semleges országok meg-bízottjaiból álló felügyelőbizottságok léte-sítését.”

A genfi értekezlettel kapcsolatban Fran-ciaország fontos feladat előtt áll: válasza-tania kell, milyen úton akar haladni In-dokina-ban. Az egyik út az indokinaai há-ború folytatása. Ez a háború kiterjeszté-séhez vezet, idegen agresszív tervek alap-ján, anélkül, hogy bármi jóval kecsegtet-ne a francia nemzeti érdekek kielégítését illetően. A másik út: a tárgyalások útja elsősorban a vietnámi néppel és egyes lé-pések ebben az irányban a háború mi-előbbi megszüntetésének és az indokinaai béke megteremtésének biztosítására. Ez az út lehetővé teszi a kölcsönös megegye-zést és a baráti kapcsolatokat megteremté-sét Franciaország és Indokina népei kö-zött.

A genfi értekezletnek minden lehető erőfeszítést meg kell tennie, hogy előmoz-dítsa az indokinaai kérdés ilyen értelmű rendezését.

★

A szovjet küldöttség természetesen ki fogja fejteni álláspontját mindazokban a kérdésekben, amelyeket az angol küldött az előző ülésen felvetett. De már most meg kell mondanunk, hogy helytelen volna a dolgokat ezekre a kérdésekre korlátozni és figyelmen kívül hagyni azokat a kato-nai és politikai jellegű kérdéseket, ame-lyeket az indokinaai események felszínre hoztak.

A szovjet küldöttség, éppen úgy mint a Kínai Népköztársaság küldöttsége, nagy jelentőséggel tulajdonít a Vietnámi Demo-kratikus Köztársaság megbízottja által elő-terjesztett javaslatoknak. A szovjet kül-döttség szolidaritást vállal ezekkel a ja-vaslatokkal és reméli, hogy kellő figyelem-ben részesítik és javaslatokat. A szovjet küldöttség egyúttal kifejezi azt a meg-győződését, hogy a genfi értekezlet meg fogja vizsgálni az összes többi javaslatot is, amelyek valóban előmozdítják az indokinaai béke helyreállítását.

A szovjet kormány abból az elvből in-dul ki, hogy az indokinaai kérdés rendezé-sé, kellőképpen számolva Indokina né-peinek érdekeivel, fontos lépés volna nemcsak az ázsiai, hanem az általános béke megszilárdítása szempontjából is.

Svájci parasztok tiltakozó nagygyűlése

BERN. (Agerpres.) — A „Vorwärts” című lap jelenti:

Svájci minden részéből mintegy 30.000 paraszt gyűlt össze és vonult Bernbe, tiltakozásul a kormány agrárpolitikája ellen. A parasztok mintegy 6 kilométer hosszú menetoszlopa a szövetségi palota elé vonult és ott gyűlést rendezett. Egyöntetűen határozatot fogadtak el, amelyben új törvényeket követeltek a mezőgazdaság támogatására. Követelték továbbá egy olyan termelési terv kidolgozását, amely lehetővé tegye a svájci parasztnak a föld fokozottabb megművelését.

Lucernben mintegy 10.000 paraszt lün-tetett a kormány agrárpolitikája ellen.

Munkanélküliek nagyarányú kivándorlása Görögországból

ATHÉN. (Agerpres.) A görögországi kivándorlási kormánybizottság adatai sze-rint 100.000 görög állampolgár jelentkezett tengerentúli kivándorlásra. Mintegy 40 ezer közülük szakképzett iparos és mező-gazdasági munkás. A „Szabad Görögor-szág” rádióárhomás közli, hogy nemcsak a kormánybizottság foglalkozik a munka-nélküliek és a földrengés károsultjainak kivándorlásával, hanem működnek utazási irodák is, amelyeknek közvetítésével eddig is több mint 10.000 görög állampolgár vándorolt ki az országból.

Amerikai repülőgépek megsértik a skandináv országok légterét

HELSINKI. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

A „Vapaa Sana” című lap arról számol be, hogy az utóbbi időben amerikai repülőgépek megsértették Svédország, Norvégia, Dánia és Finnország légterét.

Az a tény, hogy az amerikai repülőgé-pok zavartalanul átrepülhetnek a Skandi-náv felszéglet és Finnország felett, a lap véleménye szerint azt bizonyítja, hogy mindez az illető országok hatóságainak és légi erőinek engedélyével és tudtával történik.

A lap felkéri a finn kormányt, hogy vessen véget ennek a helyzetnek, ne en-gedje meg az ország légterének megsértését.

Szovjet művészek sikere Athénban

ATHÉN. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Az athéni „Kentrikon” színházban május 14-én került sor a Görögországban vendég szereplő szovjet művészek negyedik elő-adására. Az előadáson fellépett Lev Oborin, zongoraművész, Szobolevszki hercegmű-vész, Tyihorminova és Lediah balettművé-szek, Zana Doluhanova énekesnő. Ez utóbbi a közönség nagy tetszésnyilvánítása köze-pette egy görög népdalt is énekelt.

A görög közönség nagy érdeklődést ta-nusított a szovjet művészek előadásai iránt. A színház minden előadásán zsúfolásig megtelt. Likudisz, a görög szimfonikus ze-nekar karmestere a VIMA című lapban nagy elismeréssel írt a szovjet művészek előadá-sairól.

Növekszik Nyugat-Német-ország kereskedelmi forgalma a keleti országokkal

WIESBADEN. (Agerpres.) — Mint a szö-

vetségi statisztikai iroda közli, Nyugat-Né-metország kereskedelmi forgalma a demo-kratikus tábor országaival ismét növekedett. A keleti országokból származó behozatal a februári 39,3 millió német márkáról márciusban 48,9 millió márkára emelkedett. A demokratikus országokba irányuló export a februári 47 millió német márkáról márciusban 73,83 millió márkára emelkedett.

Wilson amerikai hadügy-miniszter Szöulba érkezett

SZÖUL. (Agerpres.) — Charles Wilson

amerikai hadügyminiszter vasárnap délután Szöulba érkezett, ahol megbeszélést folytat Li Szin Man-nal és Van Fleet tábornokkal a Dél-Koreának nyújtandó amerikai katonai segély növelésének kérdésében.

A Szovjetunió genfi küldöttségének sajtóértekezlete

GENF. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

A szovjet küldöttség május 15-én sajtó-értekezletet tartott, amelyen részt vettek szovjet és idegen újságírók. L. F. Iljicsov, a szovjet külügyminisztérium sajtószolgá-latának főnöke a sajtóértekezleten ismertet-te Bidault francia külügyminiszternek V. M. Molotov szovjet külügyminiszterhez intézett levelét a súlyosan sebesült hadifoglyoknak Dion Bien Fu-ból való elszállításával kap-colatban, valamint V. M. Molotov válaszá-t. A sajtóértekezleten jelenlévő újságírók több kérdést tettek fel. Egyebek között fel-vetődött a következő kérdés:

Tud-e Ön a „Liberation” című francia lap május 15-iki számában megjelent hí-radásról, amely arról szól, miképpen tájé-koztatja Bidault a francia kormányt a genfi értekezlet menetéről?

Iljicsov erre a kérdésre a következőké-pen válaszolt:

Igen, tudunk róla. A „Liberation” híradá-sa magára vonta a szovjet küldöttség fi-gyelmét. Mint a lap közli, újságírók között elterjedt hírek szerint Bidault a genfi ér-

tekezlet menetéről azt jelentette a francia kormánynak, hogy a francia küldöttség az indokinaai béke helyreállításával kapcsolatos eszmecsere céljából érintkezésbe próbált lépni a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének megbízottjával, Ho Si Min megbízottja azonban — állítólag — nem óhajtott összeköttetésbe lépni a francia kül-döttséggel, amely ebben a kérdésben így csökönyös ellenállásba ütközött.

Mint hivatalos körökből megtudtuk, a francia küldöttség sem a genfi értekezlet kezdetén, sem később nem tett kísérletet arra, hogy érintkezésbe lépjen a Vietnámi Demokratikus Köztársaság valamelyik meg-bízottjával, hogy eszmecsere folytasson az indokinaai béke helyreállításának kérdésében.

Mint a szovjet küldöttség már egyik elő-zó sajtóértekezletén is bejelentette, a fran-cia küldöttség megbízottja április 28-án megbeszélést folytatott a szovjet küldöttség megbízottjával a kifejezte azt az óhaját, hogy „meg kellene oldani a diemberfai se-besültek elszállításának kérdését”. Mint is-mertetes, a szovjet küldöttség rokonszenv-

vel fogadta a sebesültek elszállításának megoldására irányuló javaslatot és azt a kezdeményezést, hogy az érdekeltek felek képviselői nyomban találkozzanak e kérdés mielőbbi megoldása céljából.

Ismeretes az is, hogy a francia küldöt-tség megbízottja május 6-án megbeszélést folytatott a Kínai Népköztársaság küldöt-tségének megbízottjával a diemberfai se-besültek elszállításáról. A kínai küldöttség megbízottja jóakaratúlag fogadta a francia küldöttség kívánását és annak a vélemény-nek adott kifejezést, hogy a sebesültek elszállításának kérdését fel kellene vetni a külügyminiszterek május 7-iki ülésén az in-dokinaai kérdés megvitatásának keretében.

A francia küldöttség nem mutatott érde-kelést a javaslat iránt, sőt mi több, a fran-cia, az angol és az amerikai küldöttség kezdeményezésére az indokinaai kérdés vitá-ját másnapra halasztották.

Remélem, hogy a most elmondottak ér-deklődésre tarthatnak számot a „Liberation” című lapban megjelent híradással kapcsola-tban.